

Μητρ. Βεροίας: Η ταπείνωση θεμέλιο κάθε αρετής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

“Τὴν ταπείνωση συστήνει καὶ σέ μᾶς ἡ Παναγία μας, γιατί εἶ-ναι ἡ βάση καὶ τό θεμέλιο κάθε ἀρε-τῆς πού ἐπιδιώκουμε καὶ θέ-λου--με. Διότι, ἐάν δέν ἔχουμε τα-πείνωση, ἀκόμη καὶ ἐάν ἀποκτή-σουμε ἀρετές, δέν θά μπορέσουμε νά τίς διατηρήσουμε, γιατί ἡ ὑπε-ρη-φάνεια τίς ὑποσκάπτει” ανέφερε, μεταξύ ἄλλων, κατά τη διάρκεια της αγρυπνίας σε ναό της Νάουσας ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων. Πιο συγκεκριμένα την Παρασκευή 12 Απριλίου το βράδυ στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης τελέστηκε η καθιερωμένη Ιερά Αγρυπνία του Ακαθίστου Ὑμνου. Της Ιεράς Αγρυπνίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε το θείο λόγο και τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο

Θωμας,

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Αναλυτικά, η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Ότι επέβλεπεν επί τήν ταπεινω--σιν τῆς δούλης αὐτοῦ».

Σάββατο τοῦ Ἀκαθίστου, καί ἐμεῖς ἀγρυπνήσαμε ἀπόψε ἐδῶ, στόν ναό τοῦ ἁγίου

Μηνᾶ, σέ μία ἀγρυπνία εὐχαριστίας καί εὐγνω-μο-σύνης πρὸς τὴν Παναγία μας, πρὸς τὴν Ὑπε-ραγία Θεοτόκο, τὴν Ὑπέρ-μα-χο Στρατηγὸ τοῦ Γένους μας, κα-θὼς ἡ ἡμέρα αὐτή, ἡ ἑορτὴ αὐτὴ συνδέεται μέ ἕνα ἱστορικό γε-γο-νός, πού μᾶς μεταφέρει αἰῶ-νες πί-σω. Μᾶς μεταφέρει στήν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία οἱ πα-τέρες μας μέ δάκρυα χαρᾶς καί εὐ-γνω-μοσύνης εὐχαριστοῦσαν ὀλό-κλη-ρη τὴ νύχτα, ὄρθιοι, ἀκά-θι-στοι, σέ ἔνδειξη τιμῆς καί σεβα-σμοῦ, τὴν προστάτιδα τῆς Πόλεως, τὴν Πα-ναγία, πού τούς εἶχε σώσει ἀπὸ τὴ βέβαιη καταστροφή.

Ὅμως ὁ ὕμνος αὐτός, πού ἐψάλη ἐκεῖνο τό βράδυ πρὸς τὴν Πανα-γία μας, μᾶς μεταφέρει μερικούς αἰῶ-νες ἀκό-μη πιὸ πίσω. Μᾶς μετα-φέ-ρει στήν ἐπίσκεψη τοῦ πρωτο-στά-του ἀγγέλου, τοῦ ἀρχαγγέλου Γα-βριήλ, στήν ταπεινὴ Κόρη τῆς Να-ζαρέτ, ἀλλὰ καί στή δική της ἐπί-σκεψη στήν Ἐλισάβετ, γιὰ νά τῆς ἀνακοινώσει τό θαῦμα πού εἶχε ἀρ-χίσει νά ζεῖ, τὴν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου κυοφορία τοῦ Υἱοῦ καί Λό-γου τοῦ Θεοῦ καί τὴ συμμετοχὴ της στό σχέδιο τῆς θείας οἰκono-μί-ας γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώ-πων.

Συγχρόνως ὅμως μᾶς θυμίζει καί τόν δικό της ὕμνο πρὸς τόν Θεό, «ὅτι ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὴν ταπει-νω-σιν τῆς δούλης αὐτοῦ», ὅπως ἀκού---σαμε πρό ὀλίγου στό εὐαγγε-λικό ἀνάγνωσμα.

Ἡ ταπείνωση τῆς Παναγίας Παρ-θένου ἦταν ὁ λόγος γιὰ τόν ὁποῖο ὁ Θεός ἐπέβλεψε ἐπ' αὐτήν. Ἦταν ὁ λόγος γιὰ τόν ὁ-ποῖο τὴν ἐπέλεξε ἀπὸ ὅλες τίς γυ-ναῖκες τοῦ κόσμου γιὰ νά τὴν πε-ρι-βάλλει μέ τὴ μεγα-λύ-τερη τιμὴ πού ἔλαβε ποτέ ἄν-θρωπος στή γῆ, νά γίνει δηλαδή ἡ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ του, νά γί-νει αὐτὴ πού θά δάνειζε τὴν ἀν-θρώπινη σάρκα στόν ἄυλο Θεό, αὐ-τὴ πού θά ἀντι-προσέφερε στόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ σάρκα γιὰ νά λάβει πνεῦμα, ὥστε ὁ ἄνθρω-πος νά μπορέσει νά γίνει καί πάλι κατὰ χάριν Θεός.

Καί αὐτὴ τὴν ταπείνωση ὑποδει-κνύει ἡ Παναγία μας καί σέ ὅλους ἐμᾶς πού τὴν τιμοῦμε ἀπόψε. Τὴν ὑποδεικνύει σέ ὅλους ἐμᾶς πού ἀναζητοῦμε τό ἔλεος καί τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καί τὴν παρακαλοῦμε νά μεσιτεύσει γιὰ χάρη μας στόν Υἱό της.

Αὐτὴ τὴν ταπείνωση συστήνει καί σέ μᾶς ἡ Παναγία μας, γιατί εἶ-ναι ἡ βάση καί τό θεμέλιο κάθε ἀρε-τῆς πού ἐπιδιώκουμε καί θέ-λου--με. Διότι, ἐάν δέν ἔχουμε τα-πείνωση, ἀκόμη καί ἐάν ἀποκτή-σουμε ἀρετές, δέν θά μπορέσουμε νά τίς διατηρήσουμε, γιατί ἡ ὑπε-ρη-φάνεια τίς ὑποσκάπτει, ἀπο-μα-κρύνοντας ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία ὀφεί-λο-νται οἱ ὅποιες ἀρετές κα-τορ-θώ-σαμε νά ἐπιτύχουμε, καί ἀφήνει ἀνοικτὴ τὴν πόρτα τῆς ψυ-χῆς μας στόν πονηρό πού θέλει νά συλήσει ὅ,τι καλὸ καί σωτήριο ὑπάρχει καί νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τόν Θεό.

Καί ἡ Παναγία μας δέν μᾶς συ-στή-νει μόνο νά ἐπιδιώκουμε τήν τα-πείνωση, ἀλλά μᾶς παρακι-νεῖ καί μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς της. Γιατί ἡ ταπείνωσή της δέν εἶναι ἐπιφανειακή, δέν εἶναι ὑπο-κρι-τική, εἶναι οὐσιαστική καί ἀλη-θινή. Ποιός στή θέση της δέν θά καυχᾶτο γιά τήν ἐπίσκεψη τοῦ ἀρ-χαγγέλου; Ποιός δέν θά κόμπα-ζε γιά τό ἀγγελικό ἐγκώμιο; Ποιός δέν θά ὑπερηφανευόταν γιά τή με-γάλη, γιά τήν οὐράνια τιμή πού τῆς ἔγινε; Ποιός δέν θά δοκίμαζε ἔστω καί γιά λίγο τόν πειρασμό τῆς ὑπερηφανείας καί τοῦ ἐγωι-σμοῦ;

Ὅμως ἡ Παναγία Παρθένος εἶναι προφυλαγμένη καί ἀπό αὐ-τόν, για-τί ἔχει θώρακα ἀσφαλή καί ἄτρω-το τήν ταπείνωση καί ἔχει ὡς πε-ρικεφαλαία, πού ἀπομα-κρύ-νει τούς λογισμούς τῆς ὑπερη-φανείας, τό ταπεινό της φρόνημα.

Γι' αὐτό καί κατὰ τήν ἐπίσκεψή της στήν Ἑλισάβετ δέν καυχᾶται γιά τή χάρη πού ἔλαβε, ἀλλά δο-ξά-ζει τόν Θεό, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψε «ἐπί τήν ταπείνωσίν» της, ἔστω καί ἂν γνωρίζει καί προλέγει ὅτι στό ἔξῃς θά τήν μακαρίζουν «πᾶ-σαι αἱ γε-νεαί».

Μακαρίζοντας, λοιπόν, καί τιμώ-ντας καί ἐμεῖς ἀπόψε, ἀδελφοί μου, τήν Παναγία μας ὡς Κεχα-ρι-τωμένη, ὡς Νύμφη ἀνύμ-φευτη ἀλλά καί ὡς Ὑπέρ-μα-χο Στρατηγό τοῦ Γένους μας, ἄς θελήσουμε νά μιμηθοῦμε τήν τα-πείνωσή της. Ἄς προσπαθήσουμε νά συνειδητο-ποι-ή-σουμε τήν ἀμαρ-τω-λότητά μας ἔναντι τοῦ Θεοῦ, διότι αὐτή θά μᾶς βοηθήσει νά τα-πεινωθοῦμε. Ἄς προσπαθή-σου-με νά αἰσθαν-θοῦμε τήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ, πού ταπεινώ-θη-κε καί ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά μᾶς σώσει. Καί ἄς ἔχουμε πάντοτε κατὰ νοῦν τήν ταπείνωση τῆς Πα-να-γίας Παρθέ-νου, ἡ ὁποία τήν ὕψω-σε καί τήν ἀνέ-δειξε Κυρία καί βα-σίλισσα τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἀνθρώπων καί δέσποινα τοῦ κό-σμου, καί ἄς ἀγω-νιζόμαστε ζητώ-ντας καί τή δική της βοήθεια γιά νά ἐπιτύχουμε τήν ἀληθινή ταπείνω-ση καί νά ἀξιω-θοῦμε τῆς χάριτος καί τοῦ ἐλέ-ους τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό εὐχόμαστε ἀπόψε καί γιά τή μακαριστή ἀδελφή μας, τήν πρεσβυτέρα, τῆς ὁποίας τελοῦμε τό μνημόσυνο καί ἡ ὁποία μέ ὑπομονή καί τα-πείνωση δέχθηκε στή ζωή της τό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ, ὅσο καί ἂν αὐτό ἦταν βαρύ καί δύσκολο, καί ἀγω-νίσθηκε νά ἀνταποκριθεῖ στήν ἀπο-στολή τς καί ὡς πρεσβυτέρα καί ὡς σύζυγος καί μητέρα ἀλλά καί ὡς συνειδητό μέλος τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας. Καί προσευχόμαστε καί πιστεύουμε ὅτι ὁ ἀγαθός Θεός διά πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεο--τόκου θά τήν ἀναπαύσει ἐν χώ--ρα ζώντων καί θά παρηγορεῖ καί τόν π. Ἀθανάσιο καί τόν υἱό της τόν Γεώργιο καί τήν οἰκο-γέ-νειά της γιά νά συνεχίζουν τόν ἀγώνα τῆς ζωῆς τους διατηρώ-ντας πάντοτε τήν ἀγαθή ἀνάμνησή της, καί εὐχόμενοι πάντοτε ὁ Θεός νά τήν ἀναπαύει καί μετά τῶν ἁγίων καί μετά τῶν δικαίων.